

**BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
TUZLANSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U TUZLI  
Broj 32 0 Rs 465605 24 Rs  
Tuzla, 10.03.2026. godine**

Općinski sud u Tuzli, sudija Miroslav Đulabić, u pravnoj stvari tužitelja Sindikat Visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, ulica Univerzitetska broj 2, grad Tuzla, koje zastupa punomoćnik Gordan Isabegović, advokat iz Tuzle, protiv tuženog Tuzlanski kanton, zastupani po zastupniku po zakonu Kantonalnom pravobranilaštvu Tuzlanskog kantona, radi zaštite od diskriminacije, vrijednost spora 5.001,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 11.11.2025. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženog, donio je dana 10.03.2026. godine, sljedeću

**P R E S U D U**

**I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:**

I.I. „Utvrđuje se da je tuženi Tuzlanski kanton zaključivanjem:

- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rad (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje za korištenje godišnjeg odmora (regresa), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini broj 02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024. godine;
- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regresa) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za uposlene u oblasti osnove naobrazbe u 2024. godini broj 02/1-30-3097-4/24 od 15.02.2024. godine;
- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plaće, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regresa) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za uposlene u oblasti srednje naobrazbe u 2024. godini broj 02/1-30-3097-5/24 od 15.02.2024. godine;
- kao i njihovom realizacijom tj. povećanjem plata zaposlenih u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona za 5%, te povećanjem plata zaposlenih u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja Tuzlanskog kantona za 8,5%, povrijedilo pravo na jednako postupanje radnika u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona.

Zabranjuje se tuženom poduzimanje daljih radnji kojim se kreše prava na jedno postupanje zaposlenih u javnim ustanovama u djelatnosti visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, te mu se nalaže da preduzme radnje kojima se uklanja diskriminacija i posljedice u odnosu na zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, odnosno da i dovede u ravnopravan položaj sa zaposlenim u javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja Tuzlanskog kantona, kao i da tuženi tužitelju naknadi troškove parničnog postupka a sve u roku od 15 dana računajući od pravosnažnosti presude.“

## **II. Odbija se u cijelosti eventualni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:**

### **II.I. „Utvrđuje se da je tuženi Tuzlanski kanton zaključivanjem:**

- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje za korištenje godišnjeg odmora ( regresa), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini broj 02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024. godine;
- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora ( regresa) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za uposlene u oblasti osnove naobrazde u 2024. godini broj 02/1-30-3097-4/24 od 15.02.2024. godine;
- Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plaće, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora ( regresa) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za uposlene u oblasti srednje naobrazde u 2024. godini broj 02/1-30-3097-5/24 od 15.02.2024. godine;  
kao i njihovom realizacijom tj. povećanjem plata zaposlenih u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona za 5%, te povećanjem plata zaposlenih u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja Tuzlanskog kantona za 8,5%, povrijedilo pravo na jednako postupanje zaposlenika na radnim mjestima visoke stručne spreme, više stručne spreme, VK zaposlenika, srednje stručne spreme, KV zaposlenika i NK zaposlenika u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona.

Zabranjuje se tuženom poduzimanje daljih radnji kojima se krše prava na jednako postupanja zaposlenih na radnim mjestima iz prethodnog stava, te mu se nalaže da preuzme radnje kojima se uklanja diskriminacija i posljedice u odnosu na navedene radnike u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, odnosno da i dovede u ravnopravan položaj sa zaposlenima na radnim mjestima iz istih platnih razreda u javnim ustanovama u djelatnosti osnov i srednjeg obrazovanja Tuzlanskog kantona, kao i da tuženi tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 15 dana računajući od pravosnažnosti presude.“

**III. Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 3.096,00 KM, a sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.**

**IV. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova postupka, kao neosnovan,**

## **O b r a z l o ž e n j e**

Tužitelj je putem punomoćnika dana 07.06.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog, a radi nejednakog postupanja i zaštite od diskriminacije. U činjeničnim navodima tužbe se navodi da je tužitelj – Sindikat visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, reprezentativan sindikat za djelatnost visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona, a u skladu sa rješenjem o reprezentativnosti

sindikata broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. godine, a čiji je donosilac Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i povratak, dok je u stavu II navedenog rješenja, između ostalog predviđeno i kolektivno pregovaranje i zaključivanje kolektivnih ugovora. Obim prava i ovlaštenja tužitelja je regulisan i odredbom člana 22. st. 1. Zakona reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca („Službene novine F BiH“, broj :103/21). Shodno tome, tužitelj je temeljem člana 17. st. 1. Zakona o zabrani diskriminacije ("Službeni glasnik BiH", broj 59/09 i 66/16, u daljem tekstu: ZZD), i čl. 453A Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15-u daljem tekstu ZPP-a), ovlašten za podnošenje kolektivne tužbe za zaštitu od diskriminacije.

Vlada TK je sa Samostalnim sindikatom Visokog obrazovanja i nauke BIH-Kantonalni odbor Tuzla (U daljem tekstu: *Samostalni sindikat Visokog obrazovanja i nauke*), zaključila Sporazum o utvrđivanju osnovice, za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora ( regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama Visokog obrazovanja TK u 2024. godini broj 02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024. godine (U daljem tekstu: *Sporazum za visoko obrazovanje*). Navedenim sporazumom je između ostalog propisano da će se obračun plate za sve zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja TK za 2024. godinu vršiti po osnovici od 454 KM, kao i da će se plata zaposlenih u javnim ustanovama visokog obrazovanja TK povećati na mjesečnom nivou za 5%, a počev od 01.04.2024. godine. Dalje se navodi, da tuženi prilikom kolektivnog pregovaranja, a koje je prethodilo zaključenju navedenog sporazuma, kao i prilikom zaključenja istog, nije tretiralo tužitelja kao reprezentativan sindikat, čime su resorna ministarstva kantona postupila suprotno rješenju Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak broj UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. godine i čl. 22. st. 1. Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca F BiH.

Nadalje, Vlada TK je sa *Samostalnim sindikatom osnovnog obrazovanja i odgoja* zaključila Sporazum o utvrđivanju osnovice, za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora ( regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama osnovne naobrazbe TK u 2024. godini broj 02/1-30-3097-4/24 od 15.02.2024. godine (U daljem tekstu: *Sporazum za osnovno obrazovanje*). Navedenim sporazumom je između ostalog propisano da će se obračun plate za sve zaposlene u ustanovama osnovne naobrazbe, za prvi kvartal 2024. godine vršiti po osnovici od 454,00 KM i postojećim koeficijentima, a od 01.04.2024. godine po koeficijentima uvećanim za 8,5%.

Takođe, Vlada Tk je sa *Sindikatom srednjeg i visoke naobrazbe, odgoja, znanosti i kulture BiH – Kantonalni odbor Tuzlanskog kantona* zaključila Sporazum o utvrđivanju osnovice, za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada ( topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora ( regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama osnovne naobrazbe TK u 2024. godini broj 02/1-30-3097-5/24 od 15.02.2024. godine (U daljem tekstu: *Sporazum za srednje i visoko obrazovanje*). Navedenim sporazumom je između ostalog propisano da će se obračun plate za sve zaposlene u ustanovama osnovne naobrazbe, za prvi kvartal 2024. godine vršiti po osnovici od 454,00 KM i postojećim koeficijentima, a od 01.04.2024. godine po koeficijentima uvećanim za 8,5%.

Iz navedenog proizilazi da je tuženi zaključivanjem navedenih Sporazuma sa navedenim sindikatima utvrdio osnov za povećanje plata za 5% za zaposlene u Javnim ustanovama visokog obrazovanja, dok je za zaposlene u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja utvrdila osnov za povećanje plata za 8,5%. Zaključivanjem ovakvih sporazuma prekinuta je dosadašnja praksa, a koja je bila pravilna i ne diskriminirajuća, a prema kojoj je tuženi tokom prethodnih godine za oblast obrazovanja (bez razdvajanja osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja) utvrđivao povećanje plata u jedinstvenom procentu. Kako je navedenim sporazumima regulisano povećanje plata i druga

pitanja iz radnog odnosa u javnim ustanovama u oblasti obrazovanja, čiji je osnivač tuženi, tužitelj smatra da nije postojao osnov, kao niti razumno opravdanje da tuženi utvrdi povećanje plata za oblast visokog obrazovanja za 5%, a za oblast osnovnog i srednjeg obrazovanja za 8,5%. Iz opisanog postupanja tuženog proizilazi da je tuženi povećanjem plate za 8,5%, doveo u prednost zaposlenike u Javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja, odnosno da je istovremenim povećanjem plate za 5% u oblasti visokog obrazovanja, doveo uposlenike u Javnim ustanovama iz ove djelatnosti u neravnopravan položaj u poređenju sa zaposlenim u Javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja. Ovakvim postupanjem tuženog se stiču obilježja diskriminacije iz člana 2. stav 1. ZZD, a koja je učinjena po osnovnu zaposlenja radnika u Javnim ustanovama u pojedinim djelatnostima- grani obrazovanja, a čiji je osnivač tuženi. Tužitelj dalje navodi da je tuženi svojim postupanjem doveo radnike u Javnim ustanovama visokog obrazovanja u pogledu regulisanja njihovih radnih uslova-plata u neravnopravan položaj u poređenju sa radnicima u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja. Postupanjem tuženog je učinjena neposredna diskriminacija u smislu čl. 3. st. 1 ZZD. Kako postoji velik broj identičnih i uporedivih radnih mjesta u oblasti osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja (npr. portir, kurir, higijeničar, domar, vozač i dr. kao i zaposlenici sa VSS) tužitelj navodi da će dokazati da je tuženi bez ikakvog razumnog i objektivnog opravdanja i razloga, doveo radnike u javnim ustanovama visokog obrazovanja u neravnopravan i nepovoljniji položaj, u poređenju sa radnicima na istim radnim mjestima u Javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja, a što za posljedicu ima manje iznose plata za radnike u Javnim ustanovama visokog obrazovanja počev od 01.04.2024. godine. U konkretnom slučaju nisu postojali izuzeci od principa jednakog postupka, a koji su propisani čl. 5. ZZD, obzirom da nije postojao „objektivno i razumno opravdanje“ za nejednako postupanje, odnosno za dovođenje u neravnopravan položaj radnika u Javnim ustanovama u visokom obrazovanju, a nije postojao niti jedan taksativni propisan razloga iz navedenog člana Zakona. Tužitelj je tužbom tražio da se utvrdi da je tuženi povećanjem plata zaposlenih u Javnim ustanovama visokog obrazovanja TK za 5%, te povećanjem plata zaposlenih u Javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja TK za 8,5%, povrijedio pravo na jednako postupanje radnika u Javnim ustanovama visokog obrazovanja TK, te je traženo da se zabrani tuženom poduzimanje daljih radnji kojima se krše prava radnika na jednako postupanje u Javnim ustanovama u djelatnosti visokog obrazovanja TK, te je traženo da se tuženom naloži da preduzme radnje kojima se uklanja diskriminacija i posljedice u odnosu na radnike u Javnim ustanovama visokog obrazovanja TK, odnosno da ih dovede u ravnopravan položaj sa radnicima u javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja.

Dana 05.08.2024. godine od strane tuženog je dostavljen odgovor na tužbu. U činjeničnim navodima odgovora na tužbu se navodi da odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari nije u nadležnosti sudova, a istaknut je prigovor aktivne legitimacije, te osporava osnov i visinu tužbenog zahtjev a u cijelosti. Dalje se navodi da je Vlada TK na osnovu čl. 137. i 138 a, st. 1. Zakona o radu F BiH, kao zakonom ovlašteni pregovarač i potpisnik Granskog kolektivnog ugovora, sa *Samostalnim sindikatom Visokog obrazovanja i nauke*, kao reprezentativnim sindikatom za područje djelatnosti Visokog obrazovanja u TK, zaključila Kolektivni ugovor za korisnike budžeta TK iz oblasti visokog obrazovanja u TK. Kolektivni ugovor za visoko obrazovanje je obavezan za strane koje su ga zaključile, kao i za strane koje su mu se naknadno pridružile. Dana 08.02.2024. godine, predstavnici Vlade TK, odnosno ministar obrazovanja i nauke, ministar finansija i ministar za rad, socijalnu politiku i povratak su održali sastanak sa predstavnicima Sindikata tužitelja, pri čemu se razgovaralo o poziciji sindikata visokog obrazovanja TK, kao reprezentativnog sindikata, a u smislu zaštite prava zaposlenika koje isti predstavlja, prilikom čega su predstavnici Vlade TK iskazali odlučan stav ka poštivanju njihovih prava. Dalje se navodi da Sindikat visokog obrazovanja TK (U daljem tekstu: *Sindikat tužitelja*) nikada nije podnio zahtjev za pridruživanje kolektivnom ugovoru za visoko

obrazovanje, te isti nije ugovorna strana istog. Dalje se navodi da je Vlada TK sa reprezentativnim sindikatima i to *Samostalnim sindikatom Visokog obrazovanja i nauke*, sa Samostalnim sindikatom osnovnog obrazovanja i odgoja TK i sa Sindikatom srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH zaključila Sporazume, odnosno kolektivne ugovore za naprijed navedene djelatnosti. Imajući u vidu naprijed navedeno, tuženi je zaključio kolektivne ugovore sa reprezentativnim sindikatima iz navedenih oblasti. Na osnovu navedenog, neosnovani su navodi tužitelja da je tuženi potpisivanjem naprijed navedenih sporazuma, doveo u nepovoljniji položaj oblast visokog obrazovanja (povećanje naknade za 5%, dok je za oblast osnovnog i srednjeg obrazovanja naknada povećana za 8%), jer se u konkretnom slučaju radi isključivo o ugovornim odnosima Vlade TK sa reprezentativnim sindikatima, a koji su usaglašeni, te kao takvi svaki posebno potpisani od obje strane potpisnice. Tuženi smatra da nisu ispunjeni elementi za primjenu odredaba Zakona o zabrani diskriminacije, a u konkretnom slučaju nema bilo kojeg oblika diskriminacije, kao i da nije prekršen princip jednakog postupanja, odnosno da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 2. 3 i 4. Zakona o zabrani diskriminacije. Vlada TK je zaključila i potpisala kolektivne ugovore, te sporazume za 2024. godinu i sa drugim reprezentativnim sindikatima, kao što je sindikat policije, sindikat državnih službenika i namještenika, a sa kojima su usaglašeni drugačiji uvjeti, iako u navedenim djelatnostima postoje slična radna mjesta.

Tokom postupka, tužitelj je ostao kod navoda istaknutih u tužbi, te je dodatno naveo da nije osnovan prigovor aktivne legitimacije, jer je uz tužbu priložen akt resornog ministarstva kojim je utvrđena reprezentativnost tužitelja. U konkretnom slučaju je učinjena neposredna diskriminacija, a koja je zabranjena po čl. 2. i 3. st. 1. ZZD, te tuženi sa svoje strane nije ponudio niti jedan razloga koji bi ukazao na činjenicu daje nejednako postupanje bilo zasnovano na objektivnoj i razumnoj opravdanosti, a što je propisano čl. 5. Zakona o zabrani diskriminacije.

Nadalje, tužitelj je tokom postupka konačno uredio tužbeni zahtjev, te je uz osnovni tužbeni zahtjev postavljen i eventualni, a koji glasi kao u izreci presude.

Tokom postupka tuženi je u cjelosti ostao kod navoda istaknutih u odgovoru na tužbu.

U završnom izlaganju sudu tužitelj je naveo da je Tužitelj reprezentativan sindikat za djelatnost visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona u skladu sa rješenjem o reprezentativnosti sindikata broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022., čiji je donosilac Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i povratak (stav I), a stavom II izreke navedenog rješenja su regulisana prava i ovlaštenja tužitelja kao reprezentativnog sindikata. Obim prava i ovlaštenja tužitelja regulisan je i odredbom člana 22. stav 1) Zakona o reprezentativnost sindikata i udruženja poslodavaca FBiH. Shodno tome, tužitelj je u skladu sa članom 17. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine i članom 453a. Zakona o praničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, aktivno legitimisan za podnošenje kolektivne tužbe za zaštitu od diskriminacije zaposlenih u oblasti visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona. Među strankama nije sporno da je Vlada Kantona zaključila predmetne sporazume sa reprezentativnim sindikatima u oblasti osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja (*izuzev sa tužiteljem kao reprezentativnim sindikatom*), a kojima je regulisano povećanje plata zaposlenih u obrazovanju, čiji je osnivač tuženi, i to na način da su plate za oblast visokog obrazovanja povećane za 5%, a plate za oblast osnovnog i srednjeg obrazovanja za 8,5%. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke proizilazi da su koeficijenti i plate zaposlenih u oblasti osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja u TK, u ustanovama čiji je osnivač tuženi, bili jednaki do stupanja na snagu spornih sporazuma, a da je nakon njihovog zaključenja i početka primjene došlo do razlike u platama, odnosno do umanjenja plata zaposlenih u oblasti visokog obrazovanja u odnosu na uporediva radna mjesta i platne razrede u oblastima osnovnog i srednjeg obrazovanja. To se naročito odnosi na zaposlene na radnim mjestima visoke stručne spreme, više stručne spreme, VK

zaposlenika, srednje stručne spreme, KV zaposlenika i NK zaposlenika – a za koje je vještak tabelarno prikazale iznose i razlike plata u tabeli broj 7, str.11. nalaza i mišljenja. Prije stupanja na snagu ovih sporazuma navedenih razlika u platama nije bilo, jer su koeficijenti za njihov obračun bili isti, što se također može vidjeti iz nalaza i mišljenja vještaka. Tužitelj je dalje citirao odredbe člana 2., 3., 6. i 15. ZZD-a, pa shodno tome tuženi je povećanjem plate za 8,5% doveo u prednost zaposlenike u javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja, odnosno istovremenim povećanjem plate za 5% u oblasti visokog obrazovanja doveo je zaposlenike u javnim ustanovama iz ove djelatnosti u neravnopravan položaj u poređenju sa zaposlenim u djelatnostima osnovnog i srednjeg obrazovanja. Nesumnjivo je da se ovakvim postupanjem stiču obilježja diskriminacije iz člana 2. st.1. ZZDBiH, koja je učinjena po osnovu zaposlenja radnika u javnim ustanovama u pojedinim djelatnostima - grani obrazovanja (osnovnom, srednjem ili visokom obrazovanju), a čiji je osnivač tuženi. Tuženi nije izveo nikakve relevantne dokaze, niti ponudio opravdanje zašto njegovo postupanje, odnosno povećanja plata za različite oblasti obrazovanja u različitim procentima ne bi predstavljalo diskriminaciju, odnosno zašto bi takvo postupanje eventualno bio razumno ili opravdano. Osim što su pojašnjavali postupak kolektivnog pregovaranja (iz kojeg su jednostrano i protivpravno isključili tužitelja – što je predmet drugog sudskog postupka), saslušani svjedoci – ministri u Vladi TK, nisu ponudili niti jedno prihvatljivo opravdanje zbog čega su plate na istim radnim mjestima u obrazovnim ustanovama čiji je osnivač tuženi, danas različite, a koje su bile iste duži vremenski period. Tuženi se osvrnuo i na iskaze saslušanih svjedoka, a koji su u svojim iskazima pokušali relativizirati efekte povećanja plata u različitim procentima, te su izjavljivali da su iznosi plata u pojedinim oblastima obrazovanja „i ranije bili različito regulisane“. Ovakve izjave ne stoje, jer iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke proizilazi da su koeficijenti za obračun plata u uporedivim platnim razredima (od NK do VSS) bili apsolutno identični do stupanja na snagu predmetnih sporazuma (01.04.2024.), a da se nakon stupanja na snagu predmetnih sporazuma pojavljuju razlike u iznosima plata. Neosnovan je navod tuženog da opravdanje u različitom regulisanju iznosa plata u pojedinim oblastima obrazovanja nalazi u činjenici da postoji posebna regulativa (kolektivni ugovori, zakoni i sl.) i sindikati za pojedine oblasti obrazovanja. Ovakva argumentacija ne stoji, jer se radi o regulisanju plata u javnim ustanovama u oblasti obrazovanja, čiji je osnivač Kanton kao javna vlast, a ne postoji nikakvo razumno objašnjenje zašto bi poslovi npr. spremačice, domara, portira, kurira bibliotekara ili referenta bili različito vrednovani u različitim obrazovnim ustanovama. Tužitelj u svrhu ukazivanja na osnovanost predmetnog tužbenog zahtjeva ukazuje i na praksu Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u sličnim predmetima, a koje se odnose na definiciju i utvrđenje diskriminatornog postupanja i prakse. Dovodeći i konkretan predmet u vezu odlukama Ustavnog suda, jasno je da se i u ovom slučaju radi diskriminirajućim razlikama u obliku manjih plata zaposlenih u javnim ustanovama visokog obrazovanja u odnosu na podudarne grupe (zaposlene u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja) za koje ne postoji nikakvo razumno i objektivno opravdanje. Tužitelj je konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom postavio i eventualni tužbeni zahtjev u skladu sa članom 55., stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, koji je umanjen u odnosu na osnovni, jer se traži utvrđenje diskriminacije u odnosu na uži krug lica u odnosu na osnovni. Eventualnim tužbenim zahtjevom tužitelj traži utvrđenje diskriminacije – povredu prava na jednako postupanje, te zabranu takvog budućeg postupanja, u odnosu na zaposlenike na radnim mjestima visoke stručne spreme, više stručne spreme, VK zaposlenika, srednje stručne spreme, KV zaposlenika i NK zaposlenika u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona. Predloženo je da su usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, te da tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove postupka.

U završnom izlaganju sudu tuženi je naveo da smatra da su osnovani prigovori tuženog i to da odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari nije u nadležnosti sudova, prigovor aktivne legitimacije i neosnovanosti tužbenog zahtjeva, kao i da tužitelj eventualno nije dokazao osnovanost tužbenog

zahtjeva. Na osnovu čl.137.i 138 a.stav 1. Zakona o radu Federacije BiH,Vlada Tuzlanskog kantona kao zakonom ovlašteni pregovarač i potpisnik granskog kolektivnog ugovora,koju zastupa premijer Tuzlanskog kantona i Samostalni sindikat visokog obrazovanja i znanosti BiH,Kantonalni odbor Tuzla,kao reprezentativni sindikat za područje djelatnosti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu,koji je zastupao predsjednik kantonalnog odbora Dr.sc. A. H.,zaključili su Kolektivni ugovor za korisnike Budžeta Tuzlanskog kantona iz oblasti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu. Kolektivni ugovor za visoko obrzaovanje je obavezan za strane koje su ga zaključile kao i za starne koje su mu nakndno pristupile,na način prpisan zakonom i ovim kolektivnim ugovorom (član 2.stav 2. Kolektivnog ugovora za visoko obrazovanje). Prema izvedenim dokazima,dana 08.02.2024.godine predstavnici Vlade Tuzlanskog kantona,minister obrzaovanja i nauke dr.sc. A.O.,minister finansija S. M. i minister za rad,socijalnu politiku i povratak F. A. održali su sastanak sa predstavnicima Sindikata visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona (tužitelja) predsjednikom dr.sc. S. N. i dr.sc. T. K., pri čemu se razgovaralo o poziciji Sindikata visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona kao repreznrativnog sindikata u smislu zaštite koje isti predstavlja, prilikom čega su predstavnici Vlade Tuzlanskog kantona iskazali odlučan stav ka poštovanju prava Sindikata visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona (Tužitelja). Tužitelj nikada nije podnio zahtjev za pridruživanje Kolektivnom ugovoru za visoko obrazovanje, te isti nije ugovorna strana istog. Tuženi se dalje poziva i obrazlaže potpisani Kolektivni ugovor za visoko obrazovanje i na njegove odredbe, kao i na Kolektivne ugovore za osnovno i srednje obrazovanje. Shodno tome, neosnovani su navodi tužitelja da je tuženi, odnosno Vlada Tuzlanskog kantona,potpisivanjem naprijed navedenih sporazuma prema kojima je povećanjem plate za 8,5% dovela u prednost zaposlenike u javnim ustanovama u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja, jer je povećanjem plate za 5% u oblasti visokog obrazovanja doveo zaposlenike u javnim ustanovama iz ove djelatnosti u neravnopravan položaj u poređenju sa zaposlenicim u javnim ustanovana u djelatnosti osnovnog i srednjeg obrazovanja i da je navedenim postupanjem tuženog učinjena diskriminacija,obzirom da seradi isključivo o ugovornim odnosima Vlade Tuzlanskog kantona sa reprezentativnim sindikatima,koji su usaglašeni i kao takvi posebno pottisani od obje strane potisnike istog. Kao uporednu grupu lica iz oblasti osnovnog,srednjeg i visokog obrazovanja,tužitelj je vršio usporedbu plata “administrativnog osoblja” u oblasti osnovnog,srednjeg i visokog obrazovanja,što po mišljenju tuželja je suprotnoi tužbi i tužbenim navodima tužitelja,kao i ostalim provednim dokazima tokom postupka. Tokom postupka tužitelj nije dokazao da je njegov član bilo koji administrativni zaposlenik u visokom obrzaovanju,pa u tom smsilu tužitelja nema pravni interes da pokreće tužbu u ime i za račun zaposlenika koji nisu njegovi članovi. Potrebno je takođe istaći da tužitelj tokom pregovora u 2023.i 2024.godoine nikada nije tražio od Vlade Tuzlanskog kantona da za “administrativno osoblje u visokom obrzavanju” predloži veće većanje plate u odnosu na povećanje plata profesora zaposlenih u visokom obrzaovanju u Tuzlanskom kantonu. To znači da tužitelja zastupa isključivo samo lične interese profesora u visokom obrazovanju koji su njegovi članovi. Tuženi se dalje osvrće na visinu plata profesora u oblasti visokog obrazovanja, u odnosu na visinu plata u osnovnom i srednjem obrazovanju. Da nema diskriminacije kako to tužitelj tvrdi,svjedoči i činjenica da niko do sada od “administrativnog osoblja koje je zaposleno u visokom obrazovanju u Tuzlanskom kantonu nije podnio tužbu protiv tuženog za eventualno bilo kakkvu diskriminaciju. Tuženi smatra da za dokazivanje eventulane diskriminacije nije bilo potrebno utvrđivati plate administratvnog osoblja.Tužitelj nije provodio dokaze na okolnosti visine plata profesora u osnovnom,srednjem i visokom obrazovanju,iako je je to bio zadata vještaka po prijedlogu tužitelja, a zbog čega je nalaz vještaka ekonomske struke nepotpun, jer ne sadrži plate profesora u oblasti osnovnog,srednjeg i visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu. Tuženi smatra da je tuženom u skladu sa Zakonom o zabrani diskriminacije BIH nije priznato pravo za podnošenje tužbe radi utvrđivanje neposredne ili posredne diskriminaiacije, jer je to priznato samo pojedincima kao fizičkim licima da podnose tužbe za diskriminaciju,ali ne i udruženjima ili pravnim licima. Tuženi naglašava da je Vlada Tuzlanskog kantona zaključila i potpisala kolektivne ugovore i

sporazume u 2024. godinu i sa drugim reprezentativnim sindikatima, kao što je je Sindikat policije, Sindikat državnih službenika i namještenika, sa kojima su usaglašeni drugačiji uslovi, iako u navednim djelatnostima postoje slična radna mjesta tzv administrativno osoblje, kao u u oblasti visokog obrazovanja. Najveće povećanje u 2024. godine su imali nosioci pravosudnih funkcija u Tuzlanskom kantonu od 12,5%, a što proizilazi iz iskaza svjedoka S. M. ministra finansija TK. U uređenom tužbenom zahtjevu, tužitelj je istakao novi tužbeni zahtjev, pa sud po mišljenju tuženog utoj fazi postupka raspravljati o novom tužbenom zahtjevu tužitelja. Nadalje, tužitelj nije pravilno odredio uporednu grupu zaposlenika, na osnovu koje bi se mogla eventualno utvrditi bilo kakva diskriminacija, odnosno da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz čl.2., čl.3., 4., Zakona o zabrani diskriminacije u BiH. Nakon svih provedenih dokaza, tuženi smatra da je zahtjev tužitelja pravno nedopušten i pravno neosnovan, te je predloženo da sud odbaci tužbu tužitelja zbog stvarne nenadležnosti i nepostojanja pravnog interesa tužitelja ili odbije kao pravno neosnovanu i da obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem: Rješenje Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. godine, Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini broj: 02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024. godine, Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plaće, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za uposlene u oblasti osnovne naobrazbe u 2024. godini broj: 02/1-30-3097-4/24 od 15.02.2024. godine, Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun plaće, iznosa povećanja plaće, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plaće, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres) te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za uposlene u oblasti srednje naobrazbe u 2024. godini broj 02/1-30-3097-5/24 od 15.02.2024. godine, zapisnik od 08.02.2024. godine, sa sastanka održanog dana 08.02.2024. godine, između predstavnika Vlade TK i predstavnika sindikata Visokog obrazovanja Samira Nurića, Kolektivni ugovor za korisnike proračuna TK iz oblasti visoke naobrazbe u TK, Sporazum broj 01-05/24 od 06.03.2024. godine, o utvrđivanju osnovice za obračun plate i dr. za zaposlene u JU Visokog obrazovanja TK u 2024. godini, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke od 08.05.2025. godine, te je saslušan zastupnik po zakonu tužitelja i svjedoci S. M., A.O. i I. P.

U smislu člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP-a), cijeneći svaki izvedeni dokaz posebno i sve dokaze zajedno, sud je donio odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Među parničnim strankama je sporan prigovor aktivne legitimacije i postojanja pravnog interesa, te prigovor sudske nadležnosti te je sporno da li je tuženi zaključivanjem različitih Sporazuma za osnovno, srednje i visoko obrazovanje povrijedio pravo na jednako postupanje radnika u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona.

Prigovor aktivne legitimacije, prigovor da tužitelj nema pravnog interesa i prigovor sudske nenadležnosti, sud je odbio kao neosnovane, a iz sljedećih razloga:

Naime, uvidom u Rješenje o reprezentativnosti sindikata Ministarstva za socijalni rad, politiku i povratak TK broj UP1-09/30-001204/22 od 02.03.2022. godine, sud je utvrdio da je Sindikat tužitelja reprezentativan sindikat za oblast djelatnosti visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona,

te da shodno tome isti imaju pravo da kolektivno pregovaraju i da zaključuju kolektivno ugovore. Imajući u vidu naprijed navedeno, sud je utvrdio da je tužitelj aktivno legitimisan za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari, a shodno citiranom rješenju, tužitelj ima i pravni interes za zaštitu prava radnika u visokom obrazovanju, a koji su njegovi članovi, a zbog čega je valjalo i prigovor da tužitelj nema pravni interes odbiti kao neosnovan.

Nadalje, prigovor sudske nenadležnosti, sud je takođe odbio kao neosnovan, a iz razloga jer tužitelj pred nadležnim sudom ima pravo tražiti zaštitu svojih prava, a kako je to propisano i odredbom člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, ali i članom 46. Kolektivnog ugovor za korisnike Proračuna Tuzlanskog kantona iz oblasti visoke naobrazbe u Tuzlanskom kantonu broj 02/1-34-4612-7/21 od 13.01.2022. godine („Sl. novine TK: broj 18.02.2022. godine).

Među parničnim strankama je nesporno da je tuženi sa Samostalnim sindikatom osnovnog obrazovanja i odgoja zaključio Sporazum za osnovno obrazovanje, kao i da je sa Sindikatom srednjeg i visoke naobrazbe, odgoja, znanosti i kulture BiH – Kantonalni odbor Tuzlanskog kantona zaključio Sporazum za srednje i visoko obrazovanje, a kojim sporazumima je između ostalog propisano da se plata zaposlenih u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja od 01.04.2024. godine vršiti po osnovici u visini od 454,00 KM i po koeficijentima uvećanim za 8,5%, a što je sud i utvrdio uvidom Sporazume za osnovno obrazovanje, odnosno u Sporazum za srednje i visoko obrazovanje.

Nadalje, među parničnim strankama je nesporno da je tuženi sa Samostalnim sindikatom Visokog obrazovanja i nauke zaključio Sporazum za visoko obrazovanje, a kojim sporazumom je između ostalog propisano da se plata zaposlenih u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona poveća na mjesečnom nivou od 5% počev od 01.04.2024. godine, a što je sud utvrdio uvidom u Sporazum za visoko obrazovanje.

Imajući ovako različito zaključene Sporazume tuženog, za oblasti osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja, sporno je da li je tuženi povrijedio na jednako postupanje radnika u javnim ustanovama visokog obrazovanja TK.

Uvidom u Kolektivni ugovor za korisnike Proračuna Tuzlanskog kantona iz oblasti visoke naobrazbe u Tuzlanskom kantonu broj 02/1-34-4612-7/21 od 13.01.2022. godine („Sl. novine TK: broj 18.02.2022. godine) sud je utvrdio da zaključen između Vlade TK i Samostalnim sindikatom Visokog obrazovanja i nauke, a na osnovu člana 137. i 138a. stav 1. Zakona o radu F BiH, kao i da je članom 61. propisano da se kolektivni ugovor smatra zaključenim danom potpisivanja istog (tj. 13.01.2024. godine), kao i da se zaključuje na period od 3 godine (član 63. ), kao i da je zaključen kolektivni ugovor obavezujući za strane koje su ga potpisale, kao i za strane koje mu naknado pristupe (član 64), te da isti stupa na snagu danom potpisivanja (član 68.).

Nadalje, imajući u vidu da je naprijed navedeni Kolektivni ugovor stupio na snagu dana 13.01.2024. godine, a kako je tužitelju postao reprezentativan sa danom 02.03.2024. godine, a što proizlazi iz Rješenje o reprezentativnosti sindikata Ministarstva za socijalni rad, politiku i povratak TK broj UP1-09/30-001204/22 od 02.03.2022. godine, to je sud utvrdio da tužitelj u vrijeme zaključivanja i potpisivanja naprijed navedenog kolektivnog ugovora nije bio reprezentativan.

Uvidom u zapisnik od 08.02.2024. godine, sud je utvrdio da je dana 08.02.2024. godine, održan sastanak između predstavnika Vlade Tk i predstavnika Sindikata tužitelja, kojom prilikom se razgovaralo o poziciji Sindikata tužitelja, kao reprezentativnog sindikata, a u smislu prava zaposlenika koje isti predstavlja i zastupa. Predstavnici Vlade Tk su iskazali odlučan stav prema poštivanju prava Sindikata tužitelja.

Tokom postupka, od strane tužitelja nije proveden niti jedan dokaz na okolnost, da li je eventualno sindikat tužitelja, a nakon što je stekao reprezentativnost, eventualno podnio zahtjev za priključivanje postojećem kolektivnom ugovoru, a čiji nije potpisnik.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru naprijed navedenoj materijalnoj dokumentaciji, jer se radi o dokumentaciji čija sadržina nije ni sporna među strankama.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Aide Jusufović od 08.05.2025. godine, proizilazi da je vještak na osnovu dokumentacije, a koja se nalazi u spisu, kao i dokumentacije koja je pribavljena u postupku vještačenja, a koja je navedena na stranici 2 i 3 nalaza, utvrdio, a što je detaljno prikazano u tabeli broj 7 nalaza, osnovnu mjesečnu platu zaposlenika visoke stručne spreme, više stručne spreme, srednje stručne spreme, KV zaposlenika, PK zaposlenika i NK zaposlenika u oblasti osnovne i srednje naobrazbe, te osnovnu mjesečnu platu zaposlenika istih platnih razreda u ustanovama visoke naobrazbe, a koje se obračunavaju od 01.04.2024. godine do 01.01.2025. godine, a shodno zaključenim Sporazumima iz 2024. godine, te razliku manje obračunate osnovne mjesečne plate za platne razrede u oblasti visokog obrazovanja u odnosu na obračunate osnovne mjesečne plate za iste platne razrede u oblasti osnovnog i srednjeg obrazovanja u periodu od 01.04.2024. do 01.01.2025. godine.

Punomoćnik tužitelja nalazu i mišljenju vještaka nije prigovorio, dok je zastupnik po zakonu tuženog nalazu prigovorio iz razloga jer navedeno vještačenje nije bilo moguće obaviti, obzirom na postavljeni zadatak od strane tužitelja.

Sud je nalazu i mišljenju u cijelosti poklonio vjeru, a prigovore tuženog je odbio kao neosnovane, jer su isti samo paušalno izneseni.

Iz iskaza svjedoka A. O., proizilazi da je u periodu zaključenja Sporazuma i kolektivnog pregovaranja bio ministar obrazovanja i nauke TK, a koju funkciju obavlja i trenutno. Svjedok je naveo da obaveza kolektivnog pregovaranja proizilazi iz različitih propisa, a odnosi se na prijedlog i donošenje novog budžeta, te Vlada shodno tome ima obavezu pregovarati sa reprezentativnim sindikatima osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja, državnih službenika i policijskih službenika, a to su kategorije koje platu primaju iz budžeta. Vlada TK u tom periodu imenuje pregovarački tim, koji čine ministri Vlade, a jedan pregovarački tim pregovara sa svim prethodno navedenim korisnicima budžeta. U odnosu na sporazume koji su predmet tužbenog zahtjeva, je naveo da je bio član pregovaračkog tima zajedno sa ministrom finansija S. M., ministrom za rad i socijalnu politiku F. A. Osim navedenih, član pregovaračkog tima je bila i N. M., ministar pravosuđa, H. M. kao ministar unutrašnjih poslova, dok su s druge strane bili predsjednici sindikata sa svojim pregovaračkim timovima i sa svim se odvojeno pregovaralo. Za visoko obrazovanje postoje dva reprezentativna sindikata u oblasti visokog obrazovanja, i to sindikat visokog obrazovanja-Kantonalni odbor Tuzla, i sindikat visokog obrazovanja i nauke. Kolektivnim ugovorom koji je zaključen 2021. godine, sindikat visokog obrazovanja BiH –KO TK su navedenim ugovorom prisvojili sebi prava da pregovaraju o svim segmentima o kojima se pregovara. Kako sa drugim sindikatom tužitelja nije bio zaključen kolektivni ugovor, niti se isti priključio postojećem kolektivnom ugovoru, niti je Vladi uputio prijedlog drugog kolektivnog ugovora, pregovarački tim vlade TK je i sindikat tužitelja pozvao na pregovaranje, a gdje se pregovaralo o naknadi za vjerske praznike, a koji segment samostalni sindikat visokog obrazovanja i nauke BiH sebi nije priskrbio. Tokom pregovora su razgovarali sa oba sindikata. Reprezentativnost sindikata tužitelja je utvrđena nakon potpisivanja kolektivnog ugovora. U vezi povećanja plata za 8,5 % za oblast osnovnog i srednjeg obrazovanja a za 5% za oblast visokog obrazovanja, svjedok je naveo da je jedini kriterij u vezi povećanja jeste pregovor između dva partnera, a iznosi povećanja nisu jednaki za sve oblasti, odnosno jedno povećanje je dobila oblast visokog obrazovanja, drugo povećanje je dobila državna služba, a treći iznos je dobilo osnovno i srednje obrazovanje, dok je policija dobila sasvim nešto drugo. Pozicija pregovaračkog tima vlade TK je da što više zaštiti budžetska sredstva, odnosno da ponudi što niže iznose, a interes sindikata da povećanja budu što veća. Ponudu Vlade

od 5%, samostalni sindikat visokog obrazovanja – KO TK je prihvatilo. Dalje je navedeno, da je i u toku 2023. godine jedan segment od osnovnog, srednjeg ili visokog obrazovanja nije dobio nikakvo povećanje, dok su ostali dobili.

Iz iskaza svjedoka S. M. proizilazi da je u vrijeme pregovaranja sa sindikatima obnašao funkciju ministra finansija u Vladi TK, a koju funkciju i danas obnaša. Uloga Ministarstva kojem rukovodi je između ostalog i kreiranje budžeta za narednu godinu. Prije usvajanja budžeta Vlada ima obavezu da obavi pregovore sa socijalnim partnerima, odnosno sindikatima iz svih oblasti. Kolektivno pregovaranje nije definisano posebnim propisom, ali isto se mora obaviti kako bi se definisale obaveze po osnovu bruto plata i naknada koje se finansiraju iz budžeta TK. Shodno tome formiraju se pregovarački timovi, a ministar finansija se postavlja na čelo pregovaračkog tima. Sistem pregovaranja je takav da vrše pregovaranje pojedinačno sa svakim sindikatom ili zajedničkim pregovaranjem sa svim sindikatima. Tokom 2024. godine, obavili su pregovore sa predstavnicima sindikata odvojeno za svaku oblast. Kada je u pitanju visoko obrazovanje, poznato mu je da postoje dva reprezentativna sindikata, ali da je samo jedan sindikat potpisnik kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja TK. Dva reprezentativna sindikata visokog obrazovanja su sindikat tužitelja i sindikat visokog obrazovanja i nauke BiH- KO Tuzla, a kojeg zastupa profesor A. H., a koji sindikat je i potpisnik kolektivnog ugovora. Sindikat tužitelja je pozvan da pregovara o novom pravu, a u cilju poboljšanja svih uposlenih na budžetu TK, a to je nastojanje da se uvede naknada za vjerske praznike. Kolektivni ugovori u svim oblastima su različiti, pa tako i za oblast obrazovanja su različiti, za osnovno, srednje i visoko obrazovanje, te ne postoji jedinstven pristup u obračunu plata niti postoji jedinstvena osnova koja bi dovela do toga i koja bi bila imperativna da sve oblasti moraju imati isto povećanje plate. U sistemu pregovaranja, saslušavaju se zahtjevi predstavnika sindikata i isti se realizuju sa aspekta raspoloživosti finansijskih sredstava. Procenti koji su ponuđeni sindikatima su različiti. Sa sindikatom Visokog obrazovanja i nauke KO Tuzla su vršili pregovore, jer je navedeni sindikat bio potpisnik Kolektivnog ugovora. Svjedok je naveo da posljedica potpisanog Sporazuma nije imala rezultat manje plate za administrativno osoblje na Univerzitetu u Tuzli, u odnosu na iste ili slične poslove u ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja. Naime, plate administrativnog osoblja na Univerzitetu u Tuzli su nešto niže, nego u ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja, ali to je posljedica ranijih pregovaranja, a i prije Sporazuma su te plate bile niže. Naime, kako je na Univerzitetu u Tuzli uveden institut ocjenjivanja administrativnog osoblja istim se dodatno uvećala plata tokom 2023. godine. Tokom primjene potpisanog sporazuma tokom 2024. godine, Ministarstvo finansija je analiziralo rezultate potpisanog sporazuma, te visine plata na sličnim i istim radnim mjestima, i u rebalansu budžeta za 2025. godinu je zatraženo da se planira uvećanje plata administrativnom osoblju Univerziteta u Tuzli za dodatni 3%. U 2024. godini nije se prvi put desila razlika povećanja plata na različitim nivoima obrazovanja, jer je tokom 2023. godine, povećanje plata je bilo linearno za oblast osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja u dijelu administrativnog osoblja, dok profesori 2023. godine nisu imali nikakvo povećanje plate.

Sud je iskazu svjedoka S. M. A. O. u cijelosti poklonio vjeru, jer isti u skladu sa provedenom materijalnom dokumentacijom, te isti u bitnome saglasni.

Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja A. N. proizilazi da je Sindikat visokog obrazovanja TK osnovan 2005. godine, kao i da je gotovo svo vrijeme imao reprezentativnost na svim nivoima, osim u periodu od 2019. ili 2020. godine, kada su izgubili gransku reprezentativnost. Iako su stekli reprezentativnost 2022. godine nisu bili pozivani na kolektivno pregovaranje o pravima iz radnog odnosa kod osnivača, a poziv su dobili na njihovo insistiranje u januaru 2024. godine. U tom pregovaranju, predstavnici Vlade TK su odvojeno vodili pregovore sa sindikatima obrazovanja, a

prvi put su vođeni pregovori na način da se u istoj grani razgovara o različitim procentima povećanja plate. Za visoko obrazovanje je pregovarano sa dva reprezentativna sindikata i to Samostalni sindikat visokog obrazovanja i nauke BiH i sa sindikatom tužitelja. Sindikat koji on predstavlja je iskazao nezadovoljstvo različitim tretmanom u okviru iste grupacije uposlenika, odnosno naglašeno je da im je neprihvatljivo da spremačica, domar, kurir i administrativni radnik osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja imaju različite procenete povećanja plate, te su odbili potpisati ponuđeno, jer je prva ponuda bila manja od 5% povećanja, dok je drugi sindikat potpisao ponuđeno. Za vrijeme njegovog rada na Univerzitetu odnosno u periodu preko 30 godina, prvi put je došlo do različitog povećanja iz oblasti osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja. Vlada im nije ponudila valjane razloge različitog povećanja plata.

Tužitelj je dalje izjavio da visoko obrazovanje u TK broji između 700 i 800 uposlenih. Sindikat visokog obrazovanja TK broji oko 200 članova, dok samostalni sindikat visokog obrazovanja i nauke BiH ima nešto manje članova od njih. Poznato mu je da osnovna plata redovnog profesora sa normalnom normom iznosi oko 3.300,00 KM, na Univerzitetu u Tuzli, dok maksimalna plata redovnog profesora sa punom normom pred penziju iznosi 4.200,00 KM. Tužitelj je u više navrata tražio priključenje kolektivnom ugovoru, ali odgovor je uvijek bio negativan, jer oba reprezentativna sindikata moraju surađivati radi izmjene kolektivnog ugovora. Naveo je da ne vidi razliku u prirodi posla spremačice u osnovnom, srednjem i visokom obrazovanju.

Sud je iskazu zastupnika po zakonu tužitelja poklonio vjeru, osim u dijelu gdje navodi da je sindikat tužitelja stekao reprezentativnost, a da nije pozvan na kolektivno pregovaranje, a ovo iz razloga jer Sindikat tužitelja stekao reprezentativnost nakon zaključivanja kolektivnog ugovora, kao i u dijelu gdje navodi da je Sindikat tužitelja u više navrata tražio priključenje kolektivnom ugovoru, jer to niti jednim provedenim dokazom nije potvrđena navedena činjenica, kao i iz razloga jer taj dio iskaza u suprotnosti sa iskazima svjedoka A. O. i S. M.

Iz iskaza svjedoka I. P. proizilazi da je zaposlen na Univerzitetu u Tuzli, te da je član Upravnog odbora sindikata Visokog obrazovanja TK (Sindikat tužitelja). Pored navedenog sindikata koji je reprezentativan, pored njih postoji i Samostalni sindikat visokog obrazovanja i znanosti BiH – KO Tuzla, koji je takođe reprezentativan. Kako je sindikat tužitelja u mjesecu martu 2022. godine ponovo dobio gransku reprezentativnost, a s čime je bilo upoznato i Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, oni ih nisu od tada uvažavali kao reprezentativni sindikat. Za pregovaranje u 2024. godini sindikat tužitelja formalno nije pozvan, dok drugi sindikat jeste, ali je njihov predsjednik preko privatnih veza prisustvovao tom pregovaranju. Na tom sastanku, od strane pregovaračkog tima Vlade je data ponuda povećanja plate od 5%, a što oni nisu prihvatili, jer su u tom momentu imali informaciju da je osnovnom i srednjem obrazovanju već odobreno povećanje plate od 8,5 %. 2024. godine, a prvi put je došlo do različitog povećanja plate za osnovno, srednje i visoko obrazovanje. Direkta posljedica jeste da vannastavno osoblje na Univerzitetu ima manju platu u odnosu na ista radna mjesta u osnovnom i srednjem obrazovanju, iako se radi o istoj stručnoj spremi i poslovima. Kada su dobili rješenje reprezentativnosti u martu 2022. godine, o tome je obavještena Vlada TK, te je traženo da pristupe granskom kolektivnom ugovoru, ali im od Vlade nije dana nikakva procedura za ulazak u Kolektivni ugovor.

Sud je iskazu svjedoka I. P. poklonio vjeru, osim u dijelu gdje navodi da je sindikat tužitelja tražio da pristupe granskom kolektivnom ugovoru, jer na tu okolnost nije proveden niti jedan dokaz.

Tužitelj svoj tužbeni zahtjev, temelji na odredbama članova ZZD, ali isti po ocjeni suda je neosnovan, a iz sljedećih razloga:

Prema odredbi člana 15. ZZD, teret dokazivanja činjenice da nije prekršen princip jednakog postupanja ili zabrane diskriminacije, leži na tuženom.

Međutim, prema smislu i sadržini te odredbe, obaveza je tužitelja da svoje navode o tome da je tuženi nejednako postupao potkrijepi odgovarajućim dokazima. Dakle, teret dokazivanja se ne prebacuje na tuženog čim tužitelj izjavi da se postupalo nejednako i da se izvršila diskriminacija, nego tek kada se pruži dokaz za navedenu činjenicu.

S tim u vezi na tužitelju je bio teret da učini vjerovatnim da je zbog eventualno članstva u sindikatu tužitelja učinjenja razlika, odnosno nejednako postupanje u odnosu na sindikat osnovnog i srednjeg obrazovanja, a zašto su se trebali ponuditi i određeni dokazi, a što je po ocjeni suda izostalo od strane tužitelja, a tek onda je na tuženom teret dokaza da tom radnjom nije povrijeđeno načelo jednakosti. Shodno tome, tužitelj na osnovu provedenih dokaza, po ocjeni suda nije učinio vjerovatnim da je došlo do nejednakog postupanja i diskriminacije, pa je shodno tome, teret dokazivanja, da je došlo do diskriminacije prešao na njega.

Naime, razmatrati da li je u konkretnom slučaju došlo do diskriminacije svrsishodno je samo ako se osoba koja tvrdi da joj je povrijeđeno pravo na jednako postupanje može uporediti sa drugima koji se nalaze u usporedivom ili analognom položaju ili ako se nalaze u relativno sličnoj situaciji, te je u takvom slučaju dužna dokazati da postoje osobe prema kojima se postupalo povoljnije ili bi se postupalo povoljnije, sa razlikom koju među njima čini zaštićena pravna osnova.

Imajući u vidu naprijed navedeno, a kako je tokom postupka nesporno dokazano, da su se vodili odvojeni pregovori, za svaki sindikat, odnosno za svaku oblast koja se finansira iz budžeta Tuzlanskog kantona, to je po ocjeni suda, a kako je to potvrdio i svjedok A. O., na tuženom bilo da pokuša izdejstvovati što povoljnije uvjete prilikom zaključenja Sporazuma, a u odnosu na svaki sindikat individualno, pa su tako isti i uspjeli izdejstvovati povećane plate za oblast visokog obrazovanja u iznosu od 5%, a što im je bilo u interesu, dok je za oblast osnovnog i srednjeg obrazovanja ugovoreno povećane plate od 8,5%.

U konkretnom slučaju se po ocjeni suda radi o obligaciono pravnom odnosu pregovaračkih sindikata i Vlade TK, gdje je Vlada TK za različite oblasti koje se finansiraju iz budžeta, dogovarala različite uvjete.

Postupanje tuženog, se ne može smatrati nejednakim postupanjem i diskriminacijom, jer tuženi je vodio odvojene pregovore sa sindikatima osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja, te shodno tome isti ima pravo, a shodno potpisanim različitim kolektivnim ugovorima za sve naveden grane, da ugovora različite visine naknade za naprijed navedene oblasti, odnosno da ugovora različite visine plata. Ovakvo postupanje tuženog u pregovorima, sud smatra legitimnim, jer iz provedenih dokaza, nesporno je utvrđeno da je za oblasti koje se finansiraju iz Budžeta TK dogovarano različito povećanje plata i naknada.

Naime, ima se posmatrati pregovaračka snaga sindikata, odnosno Vlade TK, te uzimajući u obzir da su zaključeni različiti kolektivni ugovori za navedene oblasti, te se radi o različitim radnim mjestima, za različite oblasti iz grane obrazovanja, sud je utvrdio da u konkretnom slučaju nije nejednako postupako u odnosu na Sindikat tužitelja, a nije se ni moglo postupati nejednako i počinuti eventualnu diskriminaciju, jer isti nisu bili potpisnici Kolektivnog ugovora, već se u konkretnom slučaju radi o posljedici kolektivnog pregovaranja i budžetske politike.

Imajući u vidu naprijed navedeno, kolektivno pregovaranje i zaključivanje različitih Sporazuma za osnovno, srednje i visoko obrazovanje je ugovorni proces, a kako je Sindikat osnovnog i srednjeg obrazovanje uspio ispregovarati bolje sporazume, sud je utvrdio da je to rezultat pregovaračke snage, a ne kršenja principa nejednakog postupanja.

U konkretnom slučaju, Vlada TK-a je iskoristila svoje pravo i zakonsku obavezu, te je pregovarala sa Sindikatom visokog obrazovanja, sa kojim je i potpisala kolektivni ugovor i nije bila u obavezi da

pregovora sa Sindikatom tužitelja, a koji je u vrijeme u zaključenja Sporazuma za visoko obrazovanje bio reprezentativan, ali nije bio potpisnik Kolektivnog ugovora.

Kako je postojeći Kolektivni ugovor za visoko obrazovanje istekao sa danom 18.02.2025. godine, te kako je tužitelj u međuvremenu stekao reprezentativnosti, isti trebaju pristupiti Kolektivnom ugovoru, te shodno tome i pregovarati sa Vladom TK, te pokušati izdejsstvovati bolje uvjete za uposlenike iz oblasti visokog obrazovanja.

Imajući u vidu naprijed navedeno, sud je zaključio da je tužena tokom postupka dokazala da njeno postupanje u konkretnom slučaju nije bilo zasnovano na nekom zabranjenom osnovu ili da je nejednako postupala prema uposlenicima iz oblasti visokog obrazovanja, a zbog čega je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti (primarni i eventualni).

Ostale dokaze i navode stranaka, sud je cijenio ali nije posebno obrazlagao jer isti ne bi uticali na drugačiju odluku suda.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383., 386. stav 1. i 396. stav 1. ZPP-a i člana 12., i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH, broj 22/04 i 24/04, u daljem tekstu: Stara tarifa) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH, broj 43/25 i 98/25, u daljem tekstu: Nova Tarifa).

Shodno opredijeljenom zahtjevu zastupnika po zakonu tuženog, tuženom pripadaju sljedeći troškovi: iznos od po 360,00 KM za sastav odgovora na tužbu, pristup na priremno ročište od 16.01.2025. godine i glavnu raspravu od 21.05.2025. godine, a shodno odredbama Stare Tarife, te iznose od po 672,00 KM, za pristup zastupnika po zakonu tuženog na nastavke glavne rasprave održane dana 16.07.2025. godine, dana 15.10.2025. godine i dana 11.11.2025. godine, a shodno odredbama Nove tarife, a što ukupno iznosi 3.096,00 KM, a koji troškovi su tuženom i dosuđeni, obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio predmetni spor, a zbog čega je donesena odluka kao u stavu III izreke presude.

Kako je tužitelj u cijelosti izgubio predmetni spor, to je i odbijen sa zahtjevom za nadoknadu troškova postupka, a zbog čega je donesena odluka kao u stavu IV izreke presude.

**S U D I J A**  
**Đulabić Miroslav**

**Pouka o pravnom lijeku:**

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana. Rok za žalbu počinje teći prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.